fotbal

Progresul învinsă în Iugoslavia

Echipa Progresul a evoluat duminică în Iugoslavia, în localitatea Zrenianin, unde a întîlnit formația locală Proleter, care activează în campionatul primei categorii. Victoria a revenit gazdelor cu 1—0.

MECIURI AMICALE

A.S. CUGIR — INDUSTRIA SÎRMEI C. TURZII 3—1 (1—1). Autorii golurilor: Pașcanu (min. 20 și 80 din 11 m), Ghergheli (min. 89), respectiv. Sardi (min. 7). **(M. Vilceanu).**

METALUL HUNEDOARA — ELECTROPUTERE CRAIOVA 1—1 (1—1). Golurile au fost marcate de Popescu (min. 1) pentru Electroputere și Popa (min. 69, autogol) pentru Metalul. **(V. Albu).**

CHIMIA TR. MĂGURELE — ELECTRONICA OBOR BUCUREȘTI 0—1 (0—1). Unicul gol a fost realizat de Ion Constantin (min. 14). **(D. Gruia).**

OLIMPIA ORADEA—STEAUA ROȘIE SALONTA 3—0 (2—0). Au înscris: Sacaci III (min. 22 și 80) și Petrică (min. 55). **(Ilie Ghișa).**

CRIȘUL ORADEA — MEDICINA CLUJ 1—0 (0—0). Crădenii au evoluat slab. Singurul gol a fost înscris de Kun I (min. 70). **(V. Sere).**

PROGRESUL BRĂILA — METALUL BUZĂU 0—0. Jocul a fost mai frumos în repriza a doua, însă s-a ratat mult. **(D. Hristache).**

OLIMPIA GIURGIU — S.N. OLTENIȚA 4—2 (3—1). Au marcat: Angelescu (min. 80 și 89), Storobăneanu (min. 43), Cojocaru (min. 81), respectiv Baltag (min. 15), Ghegheli (min. 57). **(T. Barbălată).**

DUNĂREA GIURGIU — VISCOFIL BUCUREȘTI 2—1 (2—0). Autorii golurilor: State (min. 19 și 85) pentru Dunărea, Marin (min. 90) pentru Viscofil. **(B. Traian).**

De vorbă cu antrenorul Ion Bălănescu

- **Mai multe „variante" pentru postul de fundaș dreapta**
- **Dobrin — „piesă tactică" în jocul echipei noastre — va dejuca intențiile adversarului.**
- **„Dorim să confirmăm presa bună pe care am avut-o în toamnă"**

Trei înfrîngeri, un rezultat de egalitate — iată bilanțul cu care s-a înapoiat F. C. Argeș din turneul (de patru partide) întreprins în R. D. Germană între 14 și 21 februarie; un bilanț cu atît mai supărător cu cît aparține unei formații cu aspirații la titlul de campioană. Și nu este de ignorat nici amănuntul că doi din partenerii de întrecere, Dynamo Berlin și Dynamo Schwerin, activează în liga secundă.

Avem în față rezultatele complete ale turneului (cu scorurile finale și la repriză) și pe... antrenorul Ion Bălănescu care, intuind insatisfacția provocată de echipa pe care o pregătește, împreună cu Eugen Mladin, se simte dator cu unele explicații.

— În toate cele patru partide — deschidem noi dialogul — ați „stat bine" la pauză. La două dintre ele ați avut și conducerea. Să ne explicăm însuccesele mai mult prin scăderi la capitolul pregătire fizică?

— Nu, hotărît nu, deși aparențele ar conduce la această concluzie. Evoluțiile mai slabe din partea a doua a meciurilor se datoresc, în principal, faptului că, în dorința de a verifica întreg lotul, am efectuat numeroase schimbări, introducînd în formație jucători de rezervă. Procedînd astfel nu am putut evita niște înfrîngeri, dar am reușit o bună verificare a tuturor celor 18 jucători care au efectuat deplasarea. Și, dacă ne gîndim bine, acesta este scopul principal al oricărui turneu cu caracter de pregătire.

— S-a conturat, deci, 11-le pentru retur...

— În linii mari, da. Căutăm un înlocuitor pentru Ioachim Popescu care, deocamdată, n-a fost recuperat pentru fotbal. În turneu, pentru postul de fundaș dreapta am încercat pe Ioniță și pe Ciolan, acesta din urmă un junior din pepinieră proprie, deosebit de dotat, care nu s-a intimidat de loc de faima lui Vogel, de la F. C. Karl Marx Stadt, ținîndu-l la respect o repriză întreagă. Nu ne-am decis încă pe cine vom titulariza în acest post. Mai este posibilă o „variantă" cu Păciulete, folosit în turneu, cu mare eficiență, pe post de fundaș central dreapta...

— ...locul inamovibil al lui Barbu.

— Dar care s-ar putea să acuze oboseală după lungul turneu din Brazilia. Și, în această situație, va reintra ceva mai tîrziu. Ca și Coman, de altfel...

— Un singur post descoperit, dar care antrenează, se pare, mai multe modificări. Spuneți-mi, de pildă, în cazul în care Ioniță va întruni mai multe sufragii pentru postul de fundaș dreapta, cum va arăta linia mijlocașilor?

— Prepurgel—Olteanu; este o formulă destul de omogenă pe care am mai utilizat-o cu bun randament în cîteva meciuri.

— Referitor la capitolul tactică: veți prezenta ceva nou-tăți în retur?

— În mare, vom păstra ideea de joc folosită în toamnă. Mici corective vom aduce doar jocului lui Dobrin, și aceasta în dorința de a contracara eventualele intenții ale adversarilor noștri, mereu interesați în a neutraliza această importantă „piesă tactică" la F. C. Argeș.

— Așadar, pe plan tactic căutați mereu elemente inovatoare iar din punct de vedere al pregătirii fizice, spuneați la început, formația a răspuns solicitărilor. Ne-ar interesa cum se prezintă echipa la cellalți factori — tehnic, psihic — ai jocului?

— Chiar dacă nu ați fi adus vorba despre acestea, aș fi ținut eu să vă spun cîte ceva, întrucît confruntarea cu fotbaliștii din R. D. Germană mi-a întărit pe deplin unele constatări mai vechi. În privința tehnicii, de exemplu, toate echipele cu care am jucat ne-au fost inferioare, sub acest aspect probînd cunoștințe tehnice oarecum rudimentare. Numai că puținul pe care-l știu îl aplică cu maximum de seriozitate pe întreaga durată a partidei. Cei pentru care tehnica nu mai are nici un fel de secrete, mă refer la Dobrin, la Dumitriu II, Ivansuc, etc., alunecă des pe panta „numerelor personale", atît de dăunătoare. Cam la fel se prezintă lucrurile și cînd ne referim la factorul psihic. În loc să lupte timp de 90 de minute din proprie convingere, jucătorii noștri apasă pe accelerator numai sub impulsuri exterioare (indicații de pe margine, făcute pe un ton mai energic), toate acestea explicînd, în ultimă analiză, inconstanța în comportare.

— Cum vedeți rezolvarea?

— Sistînd, o dată pentru totdeauna, orice tendință de cocoloșire a lipsurilor, de imixtiune în treburile noastre, ale antrenorilor. În ceea ce ne privește, rămîne doar să găsim metodele pedagogice cele mai adecvate.

— Ce ne puteți spune pentru retur?

— Că dorim din tot sufletul să confirmăm presa bună pe care am avut-o în toamnă...

G. NICOLAESCU

Antrenamentele continuă. Paralel cu meciurile amicale, la echipe se lucrează intens pentru pregătirea fizică a jucătorilor. Colaboratorul nostru N. Tokacek a surprins pe peliculă un aspect de la antrenamentul echipei T.U.G. București din campionatul juniorilor

Din Timișoara am primit primele ecouri la ancheta noastră internațională

CE LOC OCUPĂ EDUCAȚIA FIZICĂ ÎN ȘCOLILE DIN ȚARA DV.?

TRIPTICUL PROBLEMELOR NOASTRE:

1. Climat favorabil; 2. Condiții de lucru; 3. Cadre de specialitate

Ancheta privind educația fizică în școlile altor țări m-a interesat mult și o discuție pe marginea ei mi se pare foarte utilă. Îmi voi expune părerea referitoare la situația din școlile noastre atît prin prisma funcției de profesor de specialitate, ca și prin aceea de fost director al unei Școli medii tehnice de cultură fizică.

Pentru ca educația fizică să-și îndeplinească în întregime multiplele sarcini trebuie să i se asigure: 1. Un climat favorabil; 2. Condiții bune de lucru (bază materială, echipament); 3. Cadre de specialitate pasionate și pricepute.

La noi în țară — cu regret o spun — mai dăinuie, încă, în rîndul părinților și chiar printre cadrele didactice concepția că educația fizică și sportul ar sustrage pe elevi de la învățătură. Pentru combaterea acestei concepții trebuie să se lupte prin toate mijloacele. Presa, radioul și televiziunea au un rol major în lămurirea maselor — de la părinți și pînă la cadre didactice — asupra importantului aport pe care îl are educația fizică în întărirea sănătății copiilor, în formarea unor oameni multilateral dezvoltați.

Copiii trebuie atrași spre practicarea mișcării și a exercițiului fizic de la o vîrstă cît mai fragedă. Pentru a reuși aceasta este, însă, nevoie de condiții materiale adecvate pentru desfășurarea educației fizice. Baza materială deficitară este o cauză esențială, care face ca educația fizică să nu se ridice la nivelul pe care-l dorim și la care ar trebui să fie. Am vizitat o serie de țări și am văzut că pe lîngă fiecare școală, fie din mediu urban fie din cel rural, s-au construit săli și terenuri de sport.

În ceea ce privește problema cadrelor, aș ține să subliniez, în primul rînd, faptul că indiferent de condițiile de lucru, pasiunea profesorului pentru meseria aleasă este un factor hotărîtor în rezultatele care îi vor încununa activitatea. Conducerea procesului instructiv-educativ nu este ușoară, deoarece multiplele sarcini care decurg din acest proces cer profesorului de specialitate să cunoască cele mai moderne metode de lucru, să folosească cu pricepere exercițiile fizice ținînd seama de particularitățile de vîrstă ale elevilor, să formeze un tineret cu o înaltă ținută morală.

Dar chiar în pregătirea cadrelor didactice este necesar să se producă o schimbare. Profesorul trebuie să fie pregătit să instruiască elevii în mai multe ramuri sportive, ori aceasta înseamnă ca el să renunțe, în cadrul școlii, la specializarea pe care și-a însușit-o ca student al Institutului de cultură fizică.

În legătură cu pregătirea elevilor, aș propune ca elevii care nu pot fi cuprinși în specializare să fie îndrumați de profesorul de educație fizică spre școlile sportive. Aceste școli pot aduce o contribuție importantă în progresul sportului de performanță și ar fi bine, cred, ca ele să-și orienteze preocupările spre sporturile individuale (olimpice). Evident, acolo unde există o tradiție bine statornicită a jocurilor sportive, unde există condițiile necesare pentru practicarea lor, acestea nu vor fi ocolite.

Pe timpul cînd funcționau S.M.T.C.F.-urile, o bună parte din componenții loturilor naționale erau elevii acestor unități de învățămînt. (Nu înțeleg nici acum de ce s-a renunțat la un lucru care a dat rezultate bune?).

Directorii actualelor licee cu program de educație fizică ar trebui să fie profesori din această specialitate. La Liceul nr. 4 din Timișoara, de exemplu, liceu cu tradiție în sportul românesc, s-au perindat la conducerea lui nu mai puțin de cinci-șase directori, dar nici unul de specialitate. Ar mai fi de dorit ca aceste unități de învățămînt să aibă regim de cămin, prevăzîndu-se totodată o alocație pentru hrană corespunzătoare efortului depus de elevi.

Conf. univ.
Cornel IOVANESCU
șeful catedrei de educație fizică și sport de la Universitatea din Timișoara

MAI MULTE LECȚII DE EDUCAȚIE FIZICĂ!

Ancheta realizată de ziarul de specialitate cu privire la educația fizică școlară din mai multe țări a fost urmărită, cred, cu multă atenție de factorii interesați. Mă refer la profesorii de educație fizică, la celelalte cadre didactice, la Ministerul Învățămîntului și C.N.E.F.S.

Am citit cu atenție articolele publicate, ajungînd la concluzia că și în țara noastră trebuie să se acorde educației fizice importanța cuvenită pentru ca ea să-și îndeplinească în întregime sarcinile pe care le are. Dintre multiplele sarcini mă voi referi doar la una: ÎNTĂRIREA SĂNĂTĂȚII.

Trebuie să avem un popor sănătos și aceasta nu numai pentru ca să contribuie din plin la prepășirea țării noastre, dar și pentru că sănătatea constituie principala condiție a unei vieți fericite. **Cum asigurăm sănătatea noilor generații? Pentru a realiza acest deziderat consider că trebuie să întrunim, neapărat, doi factori primordiali: BAZA MATERIALĂ și PROFESORI DE SPECIALITATE.**

Cînd spun bază materială mă refer atît la spațiul în aer liber, cît și la cel acoperit. S-au construit în ultimii 10—15 ani foarte multe școli noi, dar puține dintre ele au și săli de gimnastică. Din motive de economie? Nu sînt specialist în construcții, dar, după cîte am aflat, o sală de sport de pe lîngă o școală nouă ar costa cinci-șase sute de mii de lei, sumă care este cu puțin mai mare decît cea cheltuită, de obicei, pentru aleile asfaltate din jurul școlilor, pentru spațiile verzi și rondurile de flori.

O altă situație nefirească! Liceul nr. 2 din Timișoara nu are nici curte de recreație, iar policlinica orașului dispune de un spațiu imens nefolosit!! Secolul nostru este caracterizat de o viață trepidantă. Nu trebuie, oare, să creăm posibilități de relaxare prin sport pentru copiii noștri? Pentru ca această relaxare să fie mai eficientă ar fi de dorit să se prevadă mai multe lecții de educație fizică. Necesitatea activității fizice se resimte și la elevii mai mici, așa încît educația fizică ar putea fi inclusă în program chiar de la clasa I, cu două lecții pe săptămînă, plus alte două de activități sportive.

O condiție esențială pentru a asigura o dezvoltare corespunzătoare educației fizice în școli o constituie schimbarea mentalității unor cadre didactice care consideră că sportul sustrage copilul de la obligațiile lui școlare.

Cînd baza materială va fi asigurată, cînd profesorii de specialitate vor munci cu pasiune, cînd celelalte cadre didactice vor înțelege menirea educației fizice, atunci sportul școlar își va putea realiza cu succes sarcinile care-i stau în față.

prof. Constantin LACHE
director adjunct al Liceului cu program de educație fizică din Timișoara

ECUSONUL ȘCOLII

Cîteva litere cusute cu dibăcie și încadrate de un chenar auriu pe o bucată de stofă: așa arată ecusonul școlii generale nr. 30 din cartierul bucureștean Tei, pe care-l poartă cu mîndrie școlarii pe echipamentul lor sportiv. Aici sportul este un bun prieten al tuturor — elevi și profesori.

„Școala noastră nu a împlinit nici cinci ani de existență, ne spune tov. director-adjunct, *Cornel Stănescu. Cînd am intrat în ea, nu aveam nici un fel de bază sportivă. Acum, aș putea spune, nu ne lipsește nimic. Microstadionul din curte cuprinde terenuri de fotbal, de volei, de handbal, amenajate din fondurile școlii, prin muncă voluntară și cu sprijinul comitetului de părinți. Au mai fost amenajate două săli de sport pentru sezonul rece; ne-am procurat materialele și echipamentul strict trebuincioase, pe care fetele au cusut, în orele de „Mîini îndemînatice", ecusonul școlii. Dacă ați ști ce mult înseamnă pentru copii această emblemă!*

Pentru un privitor oarecare, însemnul aplicat pe tricoul unui sportiv este doar un banal mijloc de diferențiere a concurenților. Pentru tînărul chemat să reprezinte colectivitatea din care face parte, el constituie însă resortul entuziasmului, îmboldul la mobilizarea tuturor energiilor, apa vie generatoare de noi puteri. Pentru elevii noștri — îndrăgostiți de sport — ecusonul brodat pe echipament constituie și un îndemn la obținerea unor rezultate bune la învățătură. Mulți dintre cei care stăteau mai slab la acest capitol au fost determinați să studieze cu sîrg pentru îndreptarea situației; altfel, riscau să facă sport numai în ora de educație fizică, să nu participe la emoționantul moment de la sfîrșitul campionatelor inter-clase: înmînarea tricourilor de campioni cu ecusonul școlii".

Intrăm, pentru cîteva momente în sălile de sport. Sînt pline. Au ore profesoarele *Ana Bucur* și *Ilinca Rizea*. Copiii execută cu siguranță exerciții de gimnastică sub privirile atente ale acestora.

„Nu numai profesorii de educație fizică sînt îndrăgostiți de meseria lor — continuă tov Stănescu, după ce părăsim sălile. *Sportul ne interesează pe toți".*

Într-adevăr, pasiunea pentru sport este generală în Școala nr. 30. Astfel, profesorul de matematică *T. Sîrbu*, este... antrenor voluntar al echipei de fotbal a clasei la care este diriginte. Însuși directorul adjunct — fost jucător de baschet — poate fi văzut adesea printre elevi, cărora le împărtășește din experiența sa, le insuflă dragoste față de culorile școlii. Profesorul de chimie, *Gh. Iancu*, este mereu printre sportivi, ca și învățătorul *Grigore Lăngescu*...

După ce am continuat itinerariul prin laborator (unde am notat prezența unui aparat de filmat, a cîtorva filme și diafilme cu subiect sportiv), prin ateliere și pe la „Colțul sportului", care cuprinde fotomontaje din timpul desfășurării competițiilor sportive, după ce am admirat măiestria cu care mîinile harnicelor fete au înserat numele școlii pe tricouri, le-am ascultat pe tinerele profesoare de educație fizică.

„Fotbalul este marea pasiune a școlarilor noștri. Cît de mult îi stimulează pe copii! Ca să fie admis în echipa clasei, elevul trebuie să aibă numai note mari..."

„Primul campionat l-am organizat în 1966, cu 21 de echipe. Au fost atribuite atunci cîștigătorilor, în cadru festiv, tricourile de campioni, precum și diplome, de către invitatul nostru, fostul internațional Petre Steinbach, care le-a vorbit apoi băieților despre activitatea sa. Și anul acesta deschiderea s-a făcut în cadru festiv..."

„Avînd în vedere caracterul stimulativ al competițiilor sportive, ne-am gîndit (de fapt, a fost și dorința elevilor) să organizăm asemenea întreceri și la alte discipline: handbal, baschet, gimnastică, atletism. Pentru ultimele două am făcut propagandă cu ajutorul filmului și sperăm să avem succese asemănătoare"...

Din carnetul de însemnări nu lipsesc o serie de succese ale școlarilor de aici în competițiile locale de fotbal, handbal și gimnastică. Deși este tînără, fără o tradiție consolidată, Școala nr. 30 se numără printre școlile fruntașe la capitolul sport. Notăm și numele cîtorva elevi: Maria Gurgu, Gh. Scupra, Gh. Traciuc, C. Condrea, E. Vecerdea, care, prin rezultatele obținute în sport și la învățătură, fac cinste ecusonului.

Aurelian BREBEANU

Lotul feminin ne promite surprize plăcute; le așteptăm!

— Convorbire cu antrenorul NICOLAE COVACI —

În cadrul pregătirilor pentru reluarea activității competiționale și participării la viitoarele competiții internaționale, un grup de gimnaste din lotul național s-a aflat o perioadă la Brașov. Am avut o convorbire cu unul din antrenorii care au însoțit pe gimnaste, NICOLAE COVACI, pe care l-am solicitat să ne răspundă la cîteva întrebări:

— ÎN CE STADIU SE AFLĂ PREGĂTIREA GIMNASTELOR CU CARE AȚI LUCRAT?

— După cum știți, ne-am deplasat la Brașov pentru a continua pregătirea începută de gimnaste încă din luna ianuarie, la cluburile lor. Din mica noastră delegație au făcut parte gimnaste îndreptățite să aspire în acest an la tricourile echipei naționale: Elena Ceampelea, Rozalia Filipescu, Lucia Chiriță, Rodica Apăteanu, Olga Ștefan, Rodica Chesa, Maria Andrioaie, Claudia Pandelescu, Elena Călin și Mariana Bozolan.

Pe noi, antrenorii, ne-au preocupat îndeosebi perfecționarea legărilor și mișcărilor de la exercițiile impuse, retușarea (îmbunătățirea) exercițiilor libere, la toate aparatele. Unele gimnaste au modificat mai mult, altele mai puțin, dar toate cu scopul ca în acest an gimnastele din lot să se prezinte, atît în concursurile interne cît și în cele internaționale, cu exerciții care să se situeze din punct de vedere al conținutului și concepției la un mai ridicat nivel. Firește, sperăm — deopotrivă — ca și execuția să fie la înălțimea exigențelor mereu sporite impuse de progresul impetuos al gimnasticii pe plan mondial.

— CE ANUME MODIFICĂRI AU FOST OPERATE ÎN EXERCIȚIILE GIMNASTELOR FRUNTAȘE? NU CREDEȚI CĂ INTRODUCEREA UNOR ELEMENTE SAU LEGĂRI NOI AR PUTEA INFLUENȚA NEGATIV COMPORTAREA SPORTIVELOR?

— Să mă refer, mai întîi, la ceea ce am făcut. Toate gimnastele și-au îngreuiat considerabil exercițiile, fapt pe care-l consider pozitiv, o bună execuție asigurînd o bună notare pe plan internațional. Rozalia Filipescu, de pildă, și-a schimbat mult exercițiul la bîrnă, ea stăpînind deja numeroase elemente de dificultate la acest aparat. Săriturile și paralelele, care ne-au dat atîtea bătăi de cap în meciurile cu R.D. Germană și Franța din toamna anului trecut, au fost în centrul atenției noastre. Toate gimnastele și-au însușit un repertoriu nou de sărituri, variate, originale. Ceampelea și Chiriță — stînd echer, Filipescu — roată laterală cu întoarcere 3/4, iar Apăteanu pregătește o săritură nouă: stînd pe mîini cu întoarcere 360 grade; la paralele toate gimnastele și-au îmbunătățit coborîrea, care este acum mult mai dificilă (de regulă cu întoarcere).

În ceea ce privește utilitatea, pentru această perioadă, a modificărilor operate în exercițiile liber alese cu care gimnastele vor concura în acest an, problema comportă, într-adevăr, un oarecare risc. Dar, nu e mai puțin adevărat, tot un risc era și prezentarea în competiții internaționale cu exerciții care nu se ridicau la un nivel acceptabil din punct de vedere al conținutului și compoziției. Între aceste două riscuri, l-am ales pe cel dintîi și cred că alegerea a fost inspirată. Îmi întemeiez afirmația pe modul în care fetele au recepționat schimbările survenite, toate trecînd cu bine acest examen și am speranța că ele se vor prezenta bine și la primele întreceri ale anului, fixate chiar pentru luna viitoare.

— CUM V-A CONTINUA PREGĂTIREA?

— Împreună cu Emilia Liță și Victor Cibi ne vom ocupa mai departe de gimnastele din lotul național, pregătirea urmînd să se desfășoare în Capitală. Sperăm să putem convoca și alte gimnaste, în afara celor mai înainte menționate, astfel ca să avem în primăvară un mai mare număr de sportive bine pregătite din care să selecționăm echipa reprezentativă a țării.

★

Eforturi sporite, încercări și experimentări, poftă mai mare de lucru decît în anii precedenți, perspectiva înghebării unui lot mai larg (pe care o dorim de mult realizată) — iată coordonatele pe care se înscrie activitatea gimnastelor noastre fruntașe în acest început de an olimpic. Sînt motive care măresc considerabil interesul față de startul gimnasticii noastre în sezonul competițional 1968, sezon bogat în numeroase întreceri de mare anvergură.

Constantin MACOVEI

Accesul interzis!

● **La galele de box organizate de asociația sportivă U.M. Timișoara, corespondentul ziarului nostru, C. Crețu, nu are acces pe baza legitimației, ci numai dacă prezintă bilet de intrare. Deși s-a explicat organizatorilor că aceasta este o practică greșită, „cerberii" n-au cedat și procedeul se menține.**

Ceea ce ni se pare mai straniu este că la alte competiții sportive nu se întîmpină asemenea obstrucții. Oare cellalți organizatori nu luptă pentru realizarea planului de venituri? Cei de la U.M.T. pretind că din cauza firavelor încasări sînt nevoiți să procedeze așa. Dar noi nu putem crede că se însănătoșesc finanțele unei asociații cu prețul unui bilet. Încasările slabe se datoresc, poate, evoluțiilor în ring de factură submediocră ale boxerilor asociației, modului uneori lamentabil în care ei se prezintă în fața publicului și în fața adversarilor. În orice caz, practica de pînă acum împiedică popularizarea propriilor acțiuni ale asociației U.M.T. (P. ARCAN — coresp. principal).

● **În sala de sport a clubului Nicolina, de pe lîngă Uzina Mecanică din Iași, se pregătesc, sub atenta conducere a antrenorilor, tinerii boxeri și luptători ai clubului. Antrenamentele au loc în fiecare zi DUPĂ AMIAZĂ. Școala profesională Nicolina (din aceeași incintă) a solicitat clubului permisiunea ca în orele de DIMINEAȚĂ elevii să-și desfășoare lecțiile de educație fizică în sala de sport, dar ea s-a lovit de un refuz categoric, deși din rîndurile acelorași elevi sînt selecționați sportivii clubului respectiv. Unde se desfășoară acum orele de educație fizică? În curte, în sălile de clasă, numai în sala de sport nu! Este oare rațional ca în cadrul aceleiași instituții — Uzina Mecanică — să existe asemenea discriminare, atîta lipsă de înțelegere pentru pregătirea fizică a elevilor? Ceva mai mult, școala are aparatele ei de gimnastică și, deci, nu le-ar folosi pe cele ale clubului. Atunci de ce se opun diriguitorii și nu-i lasă pe elevi să se bucure de ambianța sălii de sport în orele de educație fizică; bineînțeles, atunci cînd aceasta nu este folosită pentru antrenamentele secțiilor de box și lupte?**

D. DIACONESCU
corespondent principal

Azi, ultima zi pentru concursul PRONOEXPRES

De la introducerea extragerilor duble la PRONOEXPRES, această formulă tehnică a fost apreciată de către participanți, dovada cea mai grăitoare fiind fondurile de premii înregistrate concurs de concurs.

În același timp, și premiile au înregistrat o creștere substanțială la ambele extrageri. Astfel, la concursul nr. 1 din 3 ianuarie au fost înregistrate: un premiu de 95.285 lei (extragerea I) și unul de 40.579 lei (extragerea a II-a), la concursul nr. 3 din 17 ianuarie 1968: un premiu de 68.676 lei (extragerea I) și 48.912 lei (extragerea a II-a), concursul nr. 5 din 31 ianuarie 1968 a înregistrat: un premiu de 68.438 lei (extragerea I) și 43.471 lei (extragerea a II-a), iar concursul special PRONOEXPRES din 7 februarie 1968 a înregistrat, la extragerea a II-a, un premiu de 124.929 lei, în afara celor 33 de autoturisme.

Oricine poate obține un asemenea premiu participînd săptămînal la concursurile PRONOEXPRES.

Azi este ultima zi cînd mai puteți juca la concursul PRONOEXPRES de mîine, a cărui tragere va avea loc la București, în calea Șerban Vodă nr. 209 (Clubul Adesgo).

REZULTATELE TRIERII PROVIZORII DE LA CONCURSUL PRONOSPORT Nr. 8

În urma trierii buletinelor depuse la concursul Pronosport Nr. 8 din 25 februarie 1968 au fost stabilite următoarele rezultate provizorii:

Categoria I: 16 variante cu 12 rezultate exacte

Categoria a II-a: 119,5 variante cu 11 rezultate exacte

Categoria a III-a: 873,5 variante cu 10 rezultate exacte.

AUTOTURISME
PRIMEȘTE în Consignație
și VINDE
unitatea din București,
calea Rahovei nr. 224